

לְאֶשְׁתּוֹקֵי מִנִּיהַ. אֵלֶּא אָמַר יַעֲקֹב יִדְעָנָא דְעֵשׂוֹ דְעֵשׂוֹ חַיִּישׁ
 לִיהַ לִיקְרָא דְאַבְא וְלַעֲלָם לָא אֲרַגְזוּ קַמִּיהַ, וְהָא
 יִדְעָנָא הַזְּאִיל וְאַבְא קַיִים לָא מִסְתַּפְּינָא מִנִּיהַ, אֲבָל
 הַשְּׂתָא דְאַבְא קַאִים בְּעֵינָא לְאַתְפִּיֶסָא עַמִּיהַ, מִיַּד
 וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכִים לְפָנָיו.

וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכִים. רַבִּי שְׁמַעוֹן פָּתַח וְאָמַר, (משלי יב)
 טוֹב נִקְלָה וְעֶבֶד לוֹ מִמֵּתִכְפֵּד וְחֹסֵר
 לָחֶם, הַאי קָרָא עַל יַצָּר (דף קסו ע"ב) הָרַע אֶתְמָר, בְּגִין
 דְּאִיהוּ מְקַטְרָנָא תְּדִיר לְגַבֵּי בְּנֵי נָשָׂא, וַיַּצָּר הָרַע אִיהוּ
 אָרִים לְבִיהַ וְרַעוּתִיהַ דְּבַר נָשׁ בְּנֵאוֹתָא וְאִזִּיל אֲבַתְרִיהַ
 מִסְלָסֵל שַׁעֲרִיהַ וּבְרִישִׂיהַ עַד דְּאִיהוּ אֶתְנָאֵי עֲלִיהַ
 וּמְשִׁיךְ לִיהַ לְגִיתָנָם.

אֲבָל טוֹב נִקְלָה, הַהוּא דְלָא אִזִּיל אֲבַתְרִיהַ דְּיַצָּר
 הָרַע וְלָא אֶתְנָאֵי כָּלֵל וּמְאִיךְ רוּחִיהַ וְלְבִיהַ

לשון הקודש

פָּתַח וְאָמַר, (משלי יב) טוֹב נִקְלָה וְעֶבֶד לוֹ
 מִמֵּתִכְפֵּד וְחֹסֵר לָחֶם. פְּסוּק זֶה נֹאמַר עַל
 יַצָּר הָרַע, מְשוּם שֶׁהוּא תְּמִיד מְקַטְרָג
 לְבְנֵי אָדָם, וַיַּצָּר הָרַע מְרִים לְבֹו וְרַצוֹנוֹ
 שֶׁל הָאָדָם בְּנֵאוֹתָהּ, וְהוֹלֵךְ אַחֲרָיו,
 מִסְלָסֵל בְּשַׁעֲרוֹ וּבְרִאשׁוֹ, עַד שֶׁמִּתְנַגֵּחַ
 עָלָיו וּמוֹשֵׁךְ אוֹתוֹ לְגִיתָנָם.

אֲבָל טוֹב נִקְלָה - אוֹתוֹ שֶׁלֹּא הוֹלֵךְ

וְכִי מַה הוּא הַתְּעוּרָר אֵל עֵשׂוֹ? וְטוֹב הָיָה
 לוֹ לְשַׁתֵּק מִמֶּנּוּ. אֵלֶּא, אָמַר יַעֲקֹב, יוֹדַע
 אֲנִי שֶׁעֵשׂוֹ חוֹשֵׁשׁ לְכַבּוֹד אַבְא וְלַעֲלָם
 לָא הֲרַגְזוּ אוֹתוֹ, וְהַרְגִּי יוֹדַע, שֶׁהוּאִיל
 וְאַבְא קַיִם, אֲנִי פוֹחֵד מִמֶּנּוּ, אֲבָל עֵשׂוֹ
 שֶׁאַבְא קַיִם, אֲנִי רוֹצֵה לְהַתְּפִים עִמּוֹ.
 מִיַּד - וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכִים לְפָנָיו.

וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכִים, רַבִּי שְׁמַעוֹן

וְרַעוּתִיהָ לְגַבֵּי קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, וְכִדִּין תְּהוּא יַצֵּר
הָרַע מִתְּהַפֵּךְ לְעֶבֶד לוֹ, דְּלֹא יָכִיל לְשַׁלְטָא עֲלוּי,
וְתֵהוּא בַר נָשׁ שְׁלִיט עֲלוּי כְּמָה דְאַתְּ אָמַר, (בראשית ד')
וְאַתָּה תִּמְשָׁל בּוֹ.

מִמַּתְכַּבֵּד, כְּמָה דְאַמְרֵן דְּאִיהוּ אוֹקִיר גְּרַמִּיה
מִסְלִסל בְּשַׁעְרֵיהָ אֶתְנָאֵי בְרוּחִיה,
וְאִיהוּ חֶסֶר לָחֶם, חֶסֶר מְהִימְנוּתָא כְּמָה דְאַתְּ אָמַר,
(ויקרא כא) לָחֶם אֱלֹהֵיוּ וְגו' (ויקרא כא) לָחֶם אֱלֹהֵיהֶם הֵם
מִקְרִיבֵם וְגו'.

דְּבַר אַחַר טוֹב נִקְלָה וְעֶבֶד לוֹ, דָּא יַעֲקֹב דְּמֵאִיף
רוּחִיה לְגַבִּיהָ דְעֵשׂוֹ. בְּגִין דְּלִבְתַּר לִיְהוּי עֶבֶד
לוֹ וַיִּשְׁלוּט עֲלוּי וַיִּתְקַנֵּים בֵּיתָא (בראשית כז) יַעֲבֹדוּךְ עַמִּים
וַיִּשְׁתַּחֲוּ לָךְ לְאוֹמִים וְגו', וְעַדִּין לָא הָזָה זְמַנִּיה כְּלָל.
אֶלָּא בְּגִין דְּסָלִיק לִיהָ יַעֲקֹב לְבַתָּר יוֹמֵיָא, וְעַל דָּא
הָזָה מִיַּד נִקְלָה. וְלִבְתַּר תְּהוּא דְּאִיהוּ מִתְכַּבֵּד יְהֵא

לשון הקודש

בְּרוּחוֹ, וְהוּא חֶסֶר לָחֶם – חֶסֶר אֲמוּנָה,
כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ויקרא כא) לָחֶם אֱלֹהֵיוּ וְגו',
(שם) לָחֶם אֱלֹהֵיהֶם הֵם מִקְרִיבֵם וְגו'.

דְּבַר אַחַר טוֹב נִקְלָה וְעֶבֶד לוֹ – זֶה
יַעֲקֹב שֶׁהִנְמִיד רוּחוֹ לְעֵשׂוֹ כְּדֵי שְׂאֵחַר
כֶּךָ יִהְיֶה לוֹ עֶבֶד וַיִּשְׁלַט עֲלוּי וַיִּתְקַנֵּם בּוֹ
(בראשית כז) יַעֲבֹדוּךְ עַמִּים וַיִּשְׁתַּחֲוּ לָךְ
לְאוֹמִים וְגו', וְעַדִּין לֹא הָיָה זְמַנּוֹ כְּלָל,

אַחַר יַצֵּר הָרַע וְלֹא מִתְנַאֵה כְּלָל וּמִנְמִיד
רוּחוֹ וְלִבּוֹ וְרַעוּנוֹ אֶל הַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא,
וְאֵז אוֹתוֹ יַצֵּר הָרַע מִתְּהַפֵּךְ לוֹ לְעֶבֶד,
שְׁלֹא יָכוֹל לְשַׁלֵּט עֲלָיו, וְאוֹתוֹ אִישׁ
שׁוֹלֵט עֲלָיו, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (בראשית ד') וְאַתָּה
תִּמְשָׁל בּוֹ.

מִמַּתְכַּבֵּד – כְּמוֹ שֶׁאֲמַרְנוּ, שֶׁהוּא
מִכְבֵּד עַצְמוֹ, מִסְלִסל בְּשַׁעְרוֹ, מִתְנַאֵה

עֶבֶד לוֹ, הֵהוּא דְאִיהוּ חֶסֶר לָחֵם יְהִיא עֲבָדָא לְהֵהוּא
דִּיחֵבוּ לִיה רַב דְּגֵן וְתִירוּשׁ.

תָּא חַיִּי, עַל דָּא בְּגִין דִּידַע יַעֲקֹב דְּאַצְטְרִיךְ לִיה,
הַשְׁתָּא אֶתְהַפֵּךְ לִיה נִקְלָה. וְיִזְתַּר חֲכֻמָּה
וְעֻקְמוֹ עֶבֶד בְּדָא, מְפַל מַה דְּעֶבֶד לְגַבֵּי דְעֵשׂוֹ. דְּאִילוּ
הָוָה יָדַע עֵשׂוֹ חֲכֻמָּה דָּא יִקְטִיל לִיה לְגַרְמִיָּה וְלֹא
יִיתִי לְדָא, אֲבָל כֹּלָא עֶבֶד בְּחֲכֻמָּתָא, וְעַלִּיה אָמְרָה
חֲנָה (שְׁמוּאֵל א ב) "יִי יַחֲתוּ מְרִיבֹו וְגו' וְיִתֵּן עֵז לְמַלְכּוֹ וְגו':

וַיֵּצֵא אֶתְכֶם לְאמֹר כֹּה תֹאמְרוּן לְאֲדָנִי לַעֲשׂוֹ כֹּה
אָמַר עֲבָדְךָ יַעֲקֹב עִם לְבָן גִּרְתִּי וְאַחַר עַד
עָתָה. מִיָּד פָּתַח יַעֲקֹב לְאֶתְהַפְּכָא לִיה לְעֲבָדָא, בְּגִין
דְּלֹא יִסְתַּפֵּל עֵשׂוֹ בְּאֵינוֹן בְּרַכָּאן דְּבְרַמִּיָּה אֲבוּי, דְּהָא
יַעֲקֹב סָלִיק לִזְוֹן לְבַתָּר בְּדָקָא אֲמָרוֹן.

לשון הקודש

זֶה, אֲבָל הַכֹּל עֲשֵׂה בְּחֲכֻמָּה, וְעַלִּי
אָמְרָה חֲנָה (שְׁמוּאֵל-א ב) ה' יַחֲתוּ מְרִיבֹו וְגו'
וְיִתֵּן עֵז לְמַלְכּוֹ וְגו'.

וַיֵּצֵא אֶתְכֶם לְאמֹר כֹּה תֹאמְרוּן לְאֲדָנִי
לַעֲשׂוֹ כֹּה אָמַר עֲבָדְךָ יַעֲקֹב עִם לְבָן
גִּרְתִּי וְאַחַר עַד עָתָה. מִיָּד פָּתַח יַעֲקֹב
לְהִתְהַפֵּךְ לוֹ לְעֶבֶד כְּדִי שְׁלֵא יִסְתַּפֵּל
עֵשׂוֹ בְּאֵינוֹן בְּרַכּוֹת שְׁפָרְכוּ אֲבוּי, שְׁהִרִי
יַעֲקֹב הֶעֱבִיר אוֹתָן לְסוּף, כְּפִי שְׁאֲמָרְנוּ.

אֵלָּא מִשּׁוּם שְׁהֶעֱבִירוּ יַעֲקֹב לְסוּף
הַיָּמִים. וְעַל זֶה הָיָה מִיָּד נִקְלָה, וְאַחַר כֵּן
אוֹתוֹ שְׁמַתְפַּכְּד יְהִיָּה עֶבֶד לוֹ. אוֹתוֹ
שְׁהוּא חֶסֶר לָחֵם יְהִיָּה עֶבֶד לְאוֹתוֹ
שְׁנַתְנוּ לוֹ רַב דְּגֵן וְתִירוּשׁ.

כֹּא רְאָה, עַל זֶה, מִשּׁוּם שְׁיַדַּע יַעֲקֹב
שְׁהֶצְטְרִיךְ לוֹ, עֲבָשׁוּ הִתְהַפֵּךְ לוֹ לְנִקְלָה,
וְיִזְתַּר חֲכֻמָּה וְעֻקְמוֹמִיּוֹת עֲשֵׂה בְּזֶה מְפַל
מַה שְׁעֲשֵׂה לַעֲשׂוֹ. שְׁאֵלוּ הָיָה יוֹדַע עֵשׂוֹ
חֲכֻמָּה זֹ, יְהִרְגֵנ אֶת עֵצְמוֹ וְלֹא יָבֵא לִידֵי

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה מָאִי חָמָא יַעֲקֹב דְּשִׁדַּר לִיָּה לְעֵשׂוֹ
 וְאָמַר עִם לָבָן גְּרַתִּי, וְכִי מַה עָבִיד
 בְּשִׁלְיָחוּתִיָּה דְעֵשׂוֹ (דְּאָמַר) מְלָה דָּא. אֵלָּא לָבָן הָאֲרַמִּי
 קָלִיָּה אָזִיל בְּעֵלְמָא דְלָא הוּא בַר נָשׁ דִּישְׁתַּזְיַב מִנִּיָּה,
 דְּהוּא הוּא חָרַשׁ בְּחַרְשֵׁין וְרַב בְּקוֹסְמִין, וְאָבִוי דְּבַעוֹר
 הוּא, וּבַעוֹר אָבִוי דְּבַלְעָם, דְּכַתִּיב (יהושע יג) בְּלַעַם בֶּן
 בַּעוֹר הַקּוֹסֵם, וְלָבָן חָכֵם בְּחַרְשֵׁין וְקוֹסְמִין וַתִּיר
 מִבְּלָהוּ, וְעַם כָּל דָּא לָא יָכִיל בִּיַּעֲקֹב. וּבַעָא לְאוּבְדָא
 לְיַעֲקֹב בְּכַמָּה זַיְיָנוּן הָדָא הוּא דְכַתִּיב, (דברים כו) אֲרַמִּי
 אוּבַד אָבִי.

אָמַר רַבִּי אַבָּא כּוּלִי עֵלְמָא הָיוּ יַדְעֵי דְלָבָן הוּא
 רַב חַכְמִין וְחַרְשֵׁין וְקוֹסְמִין, וּמֵאן דְּבַעֵי
 לְאוּבְדָא בְּחַרְשֵׁין לָא אֲשַׁתְּזִיב מִנִּיָּה, וְכָל מַה דִּידַע
 בְּלַעַם מִנִּיָּה הוּא. וְכַתִּיב בִּיהַ בְּבַלְעָם (במדבר כב) פִּי

לשון הקודש

ועם כל זה לא יכול ליעקב, ורצה לאבד את יעקב בכמה פלי זין. והו שכתוב (דברים כו) ארמי אבד אבי.

אמר רבי אבא, כל העולם היו יודעים שלבן היה גדול החכמים והמכשפים והקוסמים, ומי שרצה לאבד אותו בכשפיו, לא נצל ממנו, וכל מה שינדע בלעם – ממנו היה, וכתוב בבלעם (במדבר כב) פי ידעתי את אשר תברך מברך

אמר רבי יהודה, מה ראה יעקב ששלח לעשו ואמר עם לבן גרתי, וכי מה עשה בשליחותו של עשו ושאמר דבר זה? אלא לבן הארמי, קולו הלך בעולם, שלא היה אדם שינצל ממנו, והוא היה מכשף בכשפים וגדול בקוסמים, ואבי בעור היה, ובעור אבי בלעם, שכתוב (יהושע יג) בלעם בן בעור הקוסם, ולבן חכם במכשפים ובקוסמים יותר מכלם,

וַיִּדְעֵתִי אֵת אֲשֶׁר תִּבְרַךְ מִבְּרַךְ וְאֲשֶׁר תָּאֵר יוֹאֵר.
 וְכוּלֵי עֲלָמָא הֵווּ מִסְתַּפֵּי מִלְבָּן וּמִתְרַשׁוּי, וּמִלְכָּה
 קַדְמָאָה דְשִׁדְר יַעֲקֹב לְעֵשׂו אָמַר עִם לָבָן גְּרַתִּי.
 וְאִי תִימָא דְזַעִיר הָוָה יָרַח אִו שִׁתָּא. לָאו הָכִי, אֶלָּא
 וְאַחַר עַד עָתָה, עֲשָׂרִין שָׁנִין אֶתְאַחֲרִית עִמִּיהָ.
 וְאִי תִימָא דְלֹא סָלִיק בְּיַדִּי כְּלוּם. וַיְהִי לִי שׁוֹר וַחֲמוֹר,
 אֵינֹון תִּרְיִן גְּזָרֵי דִינִין, דְּכַד מִתְחַבְּרִין תִּרְוּוּיֵיהוּ כְּחֻדָּא,
 לֹא מִתְחַבְּרִין אֶלָּא לְאַבְאָשָׁא עֲלָמָא. וּבְגִין כֶּךָ כְּתִיב,
 (דברים כב) לֹא תַחֲרֹשׁ בְּשׁוֹר וּבַחֲמוֹר יַחְדָּו.

צֵאן וְעֶבֶד וְשִׁפְחָה, אֵלִין אֵינֹון כְּתָרֵי תִתָּאי דְקַטְל
 קַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּמִצְרַיִם (שמות יב) בְּכוֹר בְּהֵמָה
 (שמות יב) בְּכוֹר הַשֶּׁבִי (שמות יא) בְּכוֹר הַשִּׁפְחָה, הָדָא הוּא
 דְכְּתִיב צֵאן וְעֶבֶד וְשִׁפְחָה. מִיָּד מִסְתַּפֵּי הָוָה עֵשׂו
 וְנִפְק לְקַדְמוּתֵיהָ, וְדַחֲלוּ הָוָה לִיה מִיַּעֲקֹב בְּמָה דְהָוָה
 לִיה לְיַעֲקֹב מֵעֵשׂו.

לשון הקודש

וְאֲשֶׁר תָּאֵר יוֹאֵר, וְכָל הָעוֹלָם הִיוּ פּוֹחָדִים מִלְבָּן וּמִכְשָׁפָיו. וְדָבָר רֵאשׁוֹן שִׁשְׁלַח יַעֲקֹב לְעֵשׂו - אָמַר עִם לָבָן גְּרַתִּי.

וְאִם תֵּאמַר שִׁמְעַט הָיָה, הַדָּשׁ אִו שָׁנָה - לֹא כֶּךָ, אֶלָּא וְאַחַר עַד עָתָה, עֲשָׂרִים שָׁנָה הִתְאַחֲרִיתִי עִמּוֹ. וְאִם תֵּאמַר שִׁלָּא עָלָה בְּיַדִּי כְּלוּם - וַיְהִי לִי שׁוֹר וַחֲמוֹר.

צֵאן וְעֶבֶד וְשִׁפְחָה - אֵלִין הֵם כְּתָרִים תַּחְתּוֹנִים שֶׁהֲרֵג הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּמִצְרַיִם, (שמות יב) בְּכוֹר בְּהֵמָה, (שם) בְּכוֹר הַשֶּׁבִי, (שם יא) בְּכוֹר הַשִּׁפְחָה. וְהוּא שִׁפְתּוֹב

לְבַר נָשׁ דְּהוּה אָזִיל בְּאַרְחָא, עַד דְּהוּה אָזִיל שְׁמַע
עַל חַד לְסַטִּים דְּהוּה כְּמִן בְּאַרְחָא, פְּנַע בֵּיה
בַּר נָשׁ אַתְרָא. אָמַר לִיה מִמָּאן אַנְתָּ, אָמַר לִיה
מִפְלוּנִי לְגִיזוֹן אָנָּא, אָמַר לִיה סְטִי לָךְ מִנְבְּאֵי דְכָל
מָאן דְקָרִיב בְּתַדְאֵי חַד חוּיָא אָנָּא מִיִּתִי וְקָטִיל לִיה.
אָזִיל הַהוּא בַּר נָשׁ לְהַהוּא לְגִיזוֹן, אָמַר לִיה חַד בַּר
נָשׁ אָתִי וְכָל מָאן דִּי קָרִיב בְּתַדְאֵיה נְשָׁבִיה חַד חוּיָא
דְּהוּא מִיִּתִי (דף קסו ע"א) וּמִיִּתִי.

שְׁמַע הַהוּא לְגִיזוֹן וְדַחִיל, אָמַר יָאוּת דְּאִזִּיל לְקַבְּלִיה
וְאִתְפִּיִים בְּתַדְאֵיה. עַד דְּחָמָא לִיה הַהוּא בַּר
נָשׁ, אָמַר, וַוִי דְּהַשְׁתָּא וְקָטְלִינִיה הַהוּא לְגִיזוֹן. שְׁאֲרֵי
סְגִיד וְכַרְע לְקַבְּלִיה. אָמַר הַהוּא לְגִיזוֹן, אֲלִמְלָא הָוָה
לִיה בִּידֵיה חוּיָא לְקָטְלָא, לָא סְגִיד פּוּלִי הָאֵי לְקַבְּלִי.

לשון הקודש

אמר לו: איש אחד בא, וכל מי שקרב אליו, נושד אותו נחש אחד שהוא מביא, ומת.

שמע אותו לגיזון ופחד. אמר: יפה שאלך עמו ואתפיים עמו. עד שראה אותו אותו האיש, אמר: אזי ואבוי שעכשו יהרג אותו אותו הלגיזון. התחיל להשתחוות ולכרע פנגדו. אמר אותו לגיזון: אלמלא היה לו בידו נחש להרג, לא היה משתחוה כל זה פנגדי. התחיל

צאן ועבד ושפחה. מיד היה עשו פחד ויצא פנגדו, ופחד היה לו מיעקב כמו שהיה ליעקב מעשו.

לאיש שהיה הולך בדרך. עד שהיה הולך, שמע על לסטים אחד שהיה אורב בדרך. פגש אותו איש אחר, אמר לו: ממי אתה? אמר לו: אני מלגיזון פלוני. אמר לו: סטה לך מלפני, שכל מי שקרב אלי, אני מביא נחש אחד שהורג אותו. הלך אותו האיש לאותו הלגיזון.

שָׂאֲרֵי לְגִזְזָאָה לְאַתְנָאָה, אָמַר, הוֹאִיל וְכָל כֶּךָ כֶּרַע
לְקַבְלֵי לֹא אֶקְטְלֵינְהָ.

כֶּךָ אָמַר יַעֲקֹב עִם לָבָן גֵּרְתִּי וְאַחַר עַד עָתָה,
עֶשְׂרִין שָׁנָן אֶתְאַחֲרִית עִמָּיָה וְאַנָּא מִיִּתִּי חֲזִיָּא
לְקַטְלָא בְּנֵי נֶשְׂאָה. שְׁמַע עֵשׂו, אָמַר, וְוִי מָאן יָקוּם
קַמִּיָּה. דְּהַשְׁתָּא יַקְטְלֵינְהָ יַעֲקֹב בְּפוּמִיָּה, שָׂאֲרֵי נָפִיק
לְקַדְמוּתִיהָ לְאַתְפִּיסָא עִמָּיָה.

בֵּינָן דְּחָמָא לִיָּה מַה כְּתִיב וַיִּירָא יַעֲקֹב מְאֹד וַיִּצַר
לוֹ, בֵּינָן דְּקָרִיב בְּהַדְרִיָּה שָׂאֲרֵי כֶּרַע וְסָגִיד
לְקַבְלֵיָּה. הָדָא הוּא דְכְּתִיב וַיִּשְׁתַּחֲוּ אֶרְצָה שְׁבַע
פְּעָמִים עַד גִּשְׁתּוֹ עַד אָחִיו. אָמַר עֵשׂו אֵלְמָלָא כָּל
כֶּךָ הָוָה עִמָּיָה, לֹא סָגִיד לְקַבְלֵי, שָׂאֲרֵי לְאַתְנָאָה.

תָּא חֲזִי, מַה כְּתִיב בְּבַלְעָם (במדבר כב) וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל
בַּלְעָם לִיְלֹאָה. בְּלָבָן כְּתִיב (בראשית לא) וַיָּבֹא אֱלֹהִים

לשון הקודש

בֵּינָן שְׂרָאָה אוֹתוֹ מַה כְּתוּב? וַיִּירָא
יַעֲקֹב מְאֹד וַיִּצַר לוֹ. בֵּינָן שְׁקָרַב אֵלָיו,
הַתְּחִיל לְכַרַע וְלִסְגֹד לְפָנָיו, זְהוּ שְׁפָתוּב
וַיִּשְׁתַּחֲוּ אֶרְצָה שְׁבַע פְּעָמִים עַד גִּשְׁתּוֹ
עַד אָחִיו. אָמַר עֵשׂו, אֵלְמָלָא כָּל כֶּךָ הָיָה
עִמּוֹ, לֹא יִשְׁתַּחֲוֶה בְּגִנְדֵי הַתְּחִיל
לְהַתְנָאוֹת.

בַּא רָאָה מַה כְּתוּב בְּבַלְעָם, (במדבר כב)

הַלְגִּיזוֹן לְהַתְנָאוֹת. אָמַר: הוֹאִיל וְכָל כֶּךָ
כֶּרַע לְגִנְדֵי, לֹא אֶהְרַג אוֹתוֹ.
כֶּךָ אָמַר יַעֲקֹב, עִם לָבָן גֵּרְתִּי וְאַחַר עַד
עָתָה. עֶשְׂרִים שָׁנָה הִתְאַחֲרִית עִמּוֹ, וְאַנִּי
מִבִּיא נַחֵשׁ לְהַרְגַּ בְּנֵי אָדָם. שְׁמַע עֵשׂו,
אָמַר, אוּי מִי יָקוּם לְפָנָיו, שְׁעַכְשׂו יְהַרְג
אוֹתוֹ יַעֲקֹב בְּפוּי. הַתְּחִיל לְצַאֲת כְּגִנְדוֹ
לְהַתְפִּים עִמּוֹ.